

tem Castricensis pagi, propter Rhemensis episcopi terram quam pervaserat, ibique munitionem quamdam super Onosam construxerat, indeque frequentia ecclesiasticæ familiæ mala ingerbat. Insuper et castrum Altmontem furtim irruperat. Sed cum nec ita cessaret a malis quæ cœperat, pergit archiepiscopus cum suis ad capiendam munitionem quam ille construxerat, Maceriasque nominabat: quam per quatuor pene hebdomadas obsidens, defendente tandem Erlebaldo, cepit, et dispositis inibi custodiis Rhemis rediit. At Erlebalduſ profectus ad regem, qui tunc morabatur

A in pago Warmacensi contra Henricum principem Transrhenensem, ibidem ab hostibus regis sibi supervenientibus interemptus est. Quem tamen postmodum in synodo quam apud Trosleium idem domnus archiepiscopus cum diœcesanis suis habuit, intercedente rege et obnixè flagitante, a vinculo excommunicationis absolvit. » Flodoardus idem in Chronico: « Anno, inquit, 921, synodus apud Trosleium habita, cui præsedit Hervæus archiepiscopus, præsentem quoque Carolo rege, cujus obtentu Erlebalduſ ibi Castricensis absolvitur. » Hæc ibi hoc anno, cætera exposuerat anno præcedenti.

ANNO DOMINI DCCCXXIII.

WALTERIUS

SENONENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN WALTERIUM.

(Ex Gallia Christiana, tom. XII, pag. 223.)

Walterii Aurelianensis episcopi nepos Walterius, canonicus majoris ecclesiæ, scientia et nobilitate clarissimus, successit Evrardo mense Martio, ordinatus iv Non. Aprilis 887. Herifredum Antissiodorensem episcopum consecravit in Nigello cœnobio parochiæ Trecensis 29 Augusti, et in sede ejus collocavit 8 Septemb. ejusdem anni. In sequenti cum Francis, Burgundis et Aquitanis convenit de eligendo Francorum rege Odone filio Roberti Fortis et Adelaidis, quem unxit mense Januario 888. In synodo Magduni ad Ligerim habita anno 891, Walterio hortante, sancitum ut nullus deinceps ordinaretur vel constitueretur pater seu rector monasterii S. Petri, nisi quem monachi sua dispositione et libitu voluntatis ex seips' s elegerint. Recentiorum vero sunt temporum constitutiones Walterio ascriptæ, in quibus prioratus conventuales canonici regulares, moniales nigræ, vocabula insolita erant sæculo nono. In placito regio apud Vermeriam an. 892 cum aliis iudicibus pagi Atoariensis cellam Alfa monasterio Adremarensi adversus Agnium monachum adjudicavit. Circa id tempus cum Fulcone Rhemensi archiepiscopo quædam placita pro causa Hildegardis abbatisse suæ diœcesanæ, con-

B stituit, quæ cum exsequi non potuisset Walterius, ea quantocius executioni demandari præcepit Fulco, Walterium rogans ut ad condictum eidemque prædictam abbatissam sistere se curaret; sin minus ipse pro sua auctoritate, quod hactenus ob suam in eundem Walterium charitatem facere distulerat, id perfecturus esset. Anno 896 Senonæ obsidione cinctæ sunt et captæ a Richardo Burgundiæ duce contra Walterium archiepiscopum et Garnerium comitem, testibus Odoranno et Flodoardo, Walterius autem præsul propter contentiones quasdam quas inter se habebant nono ordinationis suæ anno, vi Idus Junii a Richardo captus est et positus in custodia novem mensibus, vivente adhuc Odone rege; post novem autem menses reversus est de custodia Senonas cum pace viii Kal. Martii, datis sub titulo sacramenti obsidibus Richardo duci, inquit Clarius. Hic autem exinde Senonensis urbis dominium tenuit, cui defuncto successit Rodulfus filius ejus, quem electum regem unxit Walterius in monasterio S. Medardi Suessionensis iii Idus Julii 923, eodemque defunctus est anno xiii Kal. Decemb., et sepultus in basilica sancti Petri, in capella sanctæ Petronillæ.

WALTERII STATUTA.

(Apud Labb. Concil., tom., col. 577).

I.

Statuimus, ut abbates et priores conventuales, qui nec venerint [videtur deesse ad synodum], nec se excusaverint, prætendendo canonicum impedimentum, per octo dies ab ingressu ecclesiæ suspendantur, et pœna, quantum ad hoc concilii statuta est, sub comminatione majoris pœna, si aliis annis supra his culpabiles inveniantur [videtur deesse, multentur].

II.

Propter scandala gravia quæ ex monialium con-

D versatione proveniunt, statuimus de monialibus nigris, ne aliquem dispositum [forte aliquod depositum] recipiant in domibus suis ab aliquibus personis, nisi de licentia episcopi sui: maxime arceas clericorum, vel laicorum, custodiæ causa minime permittant apud se deponi.

III.

Item communiter omnes in refectorio comedant et in dormitorio dormiant, nisi ex causa justa et necessaria, de licentia speciali abbatissæ aliter fieri permittatur.